

CRÒNICA D'UNA CIUTAT

Pandelís Prevelakis

“

Pandelís Prevelakis **Réthimno, 1909 - Atenes, 1986**

Escriptor, professor i un dels representants més importants de la Generació del 30 grega.

Va conrear tots els gèneres literaris. Fou traductor de les principals llengües europees i assagista especialitzat en història de l'art.

Comença a estudiar dret i filosofia però l'any 1930 se'n va a París. Allà es va llicenciar a l'Escola de Lletres de la Sorbona i a l'Institut d'Art i Arqueologia.

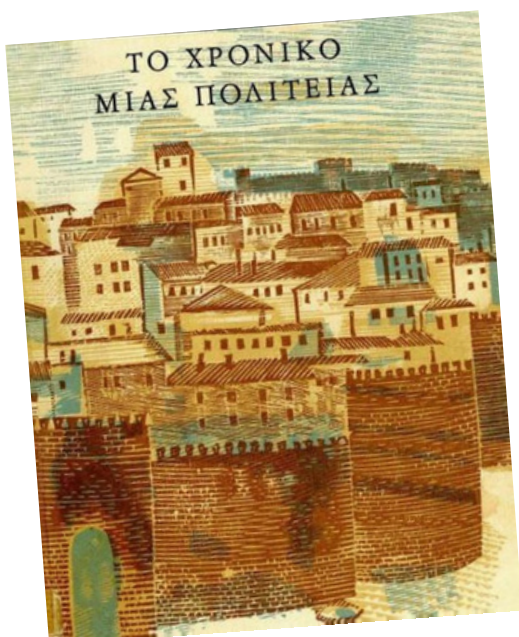
L'amistat, mestratge i relació professional (era el seu agent i biògraf) amb l'escriptor Nikos Kazantzakis és de gran importància a la seva vida i obra.

El seu univers literari es centra en el seu país, Grècia, la seva regió, Creta, i el seu poble Réthimno

El 1938 publica la seva obra més coneguda: Crònica d'una ciutat.

Les dècades dels 50 i 60 són les més prolífiques, sobretot pel que fa a les novel·les i peces teatrals basades en temes històrics.

Volgué ser enterrat al seu lloc d'origen, Réthimno.

“

Crònica d'una ciutat

Crònica d'una ciutat (*Το χρονικό μιας Πολιτείας*) publicada el 1937 és una descripció nostàlgica de Réthimno, la ciutat de l'illa de Creta on va néixer l'autor, entre els anys 1898 i 1924. Quan Prevelakis va escriure el llibre feia tres anys que no trepitjava la seva ciutat natal que en aquells moments estava en decadència social i econòmica.

L'obra és doncs una evocació, en prosa però amb l'ànima de poeta, de Réthimno. En relata tant la panoràmica a vol d'ocell com l'ambient dels carrers i els comerços, tant les generalitats arquitectòniques com els mínims detalls d'una façana. Personifica l'entitat abstracta que és la "ciutat" per tal de produir una identificació entre els seus habitants i la ciutat mateixa. Réthimno es diria que té una ànima, un cor que bateja i una ment que lamenta l'empobriment en què es troba. Josep Pla, que tenia debilitat per aquesta novel·la, destacant la naturalitat i les sinceres relacions humanes que presideixen la vida dels habitants de Réthimno deia que era el millor antídoto davant la freda deshumanització de la societat moderna.

"Deixa'm, lector, que et desitgi que puguis fondejar el teu vaixell davant de Réthimno un capvespre d'estiu, a l'hora que la mar deixa anar la seva flaire com una síndria i les dones baixen a passejar als molls amb els cabells perfumats amb essència de gessamí. Aleshores, recolza't sobre la coberta i contempla de lluny estant aquesta ciutat de llegenda"

Els seus llibres

- Crònica d'una ciutat (1938)
- La muerte de los Medici (1939)
- Miserable Creta: una crónica del levantamiento de 1866 (1945)
- El cretense: trilogia (1948-1950)
- El sol de la muerte (1959)

